

## Barem drept administrativ II 04.09.2023

1. Prima parte a enunțului „*Contenciosul de plină jurisdicție presupune și posibilitatea de anulare a unui act administrativ*” este adevărată, contenciosul de plină jurisdicție fiind cel mai larg, incluzând prerogativele de anulare, cenzurare a refuzului nejustificat, acordare de despăgubiri și chiar substituirea instanței în voința administrației în anumite cazuri **(0,25 p)**. Este falsă însă afirmația „*numai dacă acesta este individual*”, clasificarea contenciosului în funcție de prerogativele instanței nefiind influențată de tipologia actului administrativ atacat **(0,25 p)**. Ultima parte a afirmației – „*dar este incompatibil cu unele ipoteze de contencios obiectiv reglementate de lege în favoarea unor organe administrative*” este parțial adevărată, în sensul că regula e că acest tip de contencios – de plină jurisdicție – este incompatibil cu **toate** formele de contencios obiectiv (deci nu doar cu *unele*), întrucât acordarea de despăgubiri este incompatibilă cu contenciosul obiectiv în care nu se invocă vătămarea unui drept subiectiv/interes legitim propriu, personal **(0,5 p)**.

2. a) **Denunțarea** unilaterală a contractului, în cazul în care interesul național sau local o impune (art. 327 alin. (1) lit. c) C. admin.) – caz în care, ca urmare a apariției unui interes public superior, contractul va înceta prin manifestarea de voință unilaterală a concedentului, cu plata unei despăgubiri în favoarea concesionarului, pentru prejudiciul cauzat. **(0,25 p)**

b) Rezilierea : i) de către concedent - în cazul nerespectării obligațiilor contractuale de către concesionar, cu plata unei despăgubiri de către concesionar – art. 327 alin. (1) lit. d) C. admin; ii) de către concesionar – în cazul nerespectării obligațiilor contractuale de către concedent – deși plata de despăgubiri nu este stipulată expres în art. 327 alin. (1) lit. e) C. admin., care prevede acest caz de reziliere, aceasta rezultă din art. 327 alin. (4) C. admin. – „*În cazul nerespectării din culpă a obligațiilor asumate de către una dintre părți prin contractul de concesiune de bunuri proprietate publică sau a incapacității îndeplinirii acestora, cealaltă parte este îndreptățită să solicite tribunalului în a cărui rază teritorială se află sediul concedentului să se pronunțe cu privire la rezilierea contractului, cu plata unei despăgubiri, dacă părțile nu stabilesc altfel*”. **(0,5 p)**

c) Renunțarea la concesiune, de către concesionar. Deși principiul este acela că în această situație nu se acordă despăgubiri (art. 327 alin. (1) lit. f) C.adm.), totuși, dacă există o îmbogățire a concedentului (investiții ale concesionarului), acesta din urmă ar putea cere despăgubiri în temeiul îmbogățirii fără justă cauză. **(0,25 p)**

3. a) *Instanța competentă*: în cazul contenciosului contractului de achiziții publice, procesele și cererile privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate în cadrul procedurii de atribuire, cele privind anularea, nulitatea – sunt de competența secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului în circumscripția căruia se află sediul autorității contractante sau în circumscripția căruia are sediul social/domiciliul reclamantului, prin completuri specializate în achiziții publice – art. 53 alin. (1) Legea nr. 101/2016. În cazul contenciosului actului administrativ individual, competența instanței se

determină din punct de vedere material și teritorial potrivit art. 11 alin. (1) și (3) LCA. **(0,25 p)**

b) *Procedura prealabilă*: în cazul contenciosului achizițiilor publice, procedura prealabilă nu este necesară – art. 53 alin. (7) Legea nr. 101/2016, în timp ce în cazul actului administrativ individual, procedura prealabilă este, ca regulă, obligatorie – art. 7 LCA **(0,25 p)**

c) *Termenul de introducere a acțiunii*:

i) Contenciosul achizițiilor publice:

i.1) în cazul litigiilor precontractuale (acte „atașabile”) contestația se formulează în termen de 7 sau 10 zile de la luarea la cunoștință a actului vătămător – art. 8 și art. 49 alin. (8) Legea nr. 101/2016;

i.2) în cazul petitului de anulare a contractului administrativ – potrivit art. 60 alin. (1) lit. b) Legea nr. 101/2016, termenul este de 6 luni de la publicarea anunțului de atribuire. Cu toate acestea, termenul poate fi de doar 30 de zile, pentru situațiile prevăzute la art. 60 alin. (1) lit. a) Legea nr. 101/2016.

i.3) litigiile privind acordarea de despăgubiri pe cale separată – art. 53 alin. (8) Legea nr. 101/2016 – termenul curge de la momentul la care reclamantul a cunoscut prejudiciul, fiind de 1 an pentru prejudicii cauzate în etapa precontractuală și 3 ani pentru prejudicii din etapa contractuală. **(0,25 p)**

ii) Contenciosul actului administrativ individual: - termenul este de 6 luni de la momentul primirii răspunsului la plângerea prealabilă sau de la expirarea termenului pentru răspuns în cazul petitului în anulare; de la momentul comunicării refuzului nejustificat sau de la expirarea termenului legal de soluționare a cererii pentru acțiunea în cenzurarea refuzului nejustificat – art. 11 alin. (1) LCA, existând totodată un termen de decădere de 1 an instituit prin art. 11 alin. (2) LCA. În cazul despăgubirilor solicitate pe cale separată, termenul de prescripție a dreptului material la acțiune este de 1 an de la data la care reclamantul a cunoscut sau trebuia să cunoască întinderea pagubei – art. 19 LCA. **(0,25 p)**

4. a) Utilizările *colective*: i) libertatea – de principiu, bunurile supuse acestei utilizări pot fi utilizate în mod liber de public, fără a exista limitări; ii) gratuitatea – de principiu, specificul acestui tip de utilizări este că nu se percep taxe; iii) egalitatea – cetățenilor le este recunoscută în mod egal posibilitatea de utilizare a dependențelor domeniiale, diferențele de tratament trebuind să fie justificate în mod obiectiv și nediscriminatoriu; **(0,5 p)**

b) Utilizările *privative*: i) caracterul exclusiv – titularul permisului/abonamentului are dreptul exclusiv de a utiliza o anumită perioadă de timp bunul domeniial; ii) caracterul oneros – acest tip de utilizări presupune plata unei taxe; **(0,5 p)**

5. **Condiții**: i) neutilizarea bunului în scopul urmărit prin expropriere/neînceperea lucrărilor în termen de 1 an; ii) inexistența unei noi declarații de utilitate publică în acest

termen potrivit art. 7 din Lege (de către Guvern sau consiliile județene/consiliile locale); **(0,5 p)**

Textul este compatibil cu regulile domeniului public întrucât, neînceperea lucrărilor în termen de 1 an funcționează ca o condiție extinctivă a declarației de utilitate publică. Prin urmare, la trecerea termenului bunul expropriat trece automat în domeniul privat, de unde se poate retroceda fostului proprietar. **(0,5 p)**

### Speță

a) Teoria potrivit C. admin și C. civ: atât pentru anulare, suspendare, cât și pentru despăgubiri: calitate procesuală pasivă va avea persoana juridică de drept public – Spitalul Județean Olt. Pentru despăgubiri, poate fi chemat în judecată și directorul medical persoană fizică, în temeiul art. 16 LCA. **(0,75 p)**

Teoria potrivit jurisprudenței: pentru petitul de obligare la acces, anulare, suspendare Decizie nr. 32/2023: Directorul medical; pentru daunele morale: persoana juridică de drept public – Spitalul Județean Olt. Pentru despăgubiri, poate fi chemat în judecată și directorul medical persoană fizică, în temeiul art. 16 LCA. **(0,75 p.)**

b) Potrivit art. 7 alin. (5) LCA în cazul prefectului nu este obligatorie plângerea prealabilă. **(0,5 p)**. De asemenea, fiind vorba despre un act negativ (refuz consemnat în scris), nu este obligatorie plângerea prealabilă în cazul art. 2 alin. (2) LCA;

c) Tutela administrativă așa cum este ea reglementată de art. 123 alin. (5) din Constituție și de art. 3 LCA vizează controlul exercitat de Prefect asupra actelor administrative ale autorităților administrației publice locale și județene (CL, CJ, PrCJ, Primari), nu și actele emise de directorii medicali ai unui spital județean, deci prefectul nu are calitate să atace aceste acte **(0,25 p)**. Dat fiind faptul că reclamantul a acționat în calitate de Prefect, acțiunea exercitată este o acțiune în contencios obiectiv, caz în care nu este admisibilă formularea petitului privind daunele morale în quantum de 10.000 euro, în condițiile în care Prefectul nu acționează în apărarea unui drept subiectiv/interes legitim propriu, personal, ci în apărarea interesului public **(0,25 p)**. Făcând abstracție de aceste observații, prefectul nu poate cere suspendarea deciziei pentru că: (i) actele atacate de prefect, teoretic sunt suspendate de drept **(0,25 p)**; (ii) oricum este vorba despre un refuz, deci este discutabil că suspendarea are obiect **(0,25 p)**;

d) Da, în cazul în care acțiunea ar fi fost formulată de D. Fectu, persoană fizică, am fi vorbit de o acțiune în contencios subiectiv, fiind admisibilă atât formularea petitului în anulare cât și cel având ca obiect acordarea daunelor morale (cu excepția situației în care nicio atribuție din C.adm. sau legi speciale nu îl îndreptățește să controleze spitalul) **(0,5 p)**. Refuzul așa cum e el motivat, este nejustificat, pentru că niciun organ administrativ nu trebuie să se împuternicească singur să exercite o anumită atribuție (ori o are, și atunci nu are nevoie de delegare, ori nu o are, și atunci nu poate delega pe nimeni). Deci petitele în anulare și obligare în principiu ar trebui admise **(0,25 p)**. Ar fi însă puțin probabil ca instanța de contencios administrativ să admită pe fond în integralitate petitul de daune, dat fiind quantumul ridicat al daunelor solicitate. Petitul de suspendare rămâne inadmisibil (fiind un refuz). **(0,25 p)**